

Titel: Kapitel m.

Citation: "Kapitel m.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e25208.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel m.

Almindelige Bestemmelser om Hovedforhandlingen for Landsretten.

§ 277.

Under Hovedforhandlingen afsiges Dommen, efterat Bevisførelse har fundet Sted og Parterne ere hsrte.

§ 278.

De til Sagens Afgjørelse kaldede Dommere samt en til at fore Retsbogen bemvndiget Person skulle være tilstede under hele Hovedforhandlingen. Det Samme gjælder om nævningeme, indtil deres erklæring er afgiven

Ved Forhandlinger, som forudses at blive af længere Varighed, kunne Erstatningsdommere medtages; disse have at overucere Forhandlingen samt, naar det paa Grund af en Dommers Forfald bliver nødvendigt, efter Tjenestealder indtræde i dennes Sted.

med Hensyn til Grstatningsnævninger gjælder Reglen i § 311.

Retsskriverens Hverv kan, naar det maatte gjøres fornødent, udføres af sorstjellige Personer efter bverandre.

§ 279.

Statsanklageren samt den beskikkede Forsvarer stulle være tilstede under hele Hovedforhandlingen, faalænge de have Adgang til at faa Ordet unoer samme; dog er herved ikke udelukket, at forstjellige Personer udføre Statsanklagerens eller den bestikkede Forsvarers Hverv i Saaen.

Udebliver Statsanklageren enten ved Hovedforhandlingens Begyndelse eller i Lobet af denne, udsættes Sagen. Det Samme gjælder, naar den beskikkede Forsvarer udebliver, eller naar den valgte Sagfører ikke møder i Tilfælde, hvor dette vil gjøre en Beskikkelse nødvendig, medmindre Omstændighedernc maatte gjøre det muligt for Formanden at bestikke en Forsvarer, som strar kan udføre Hvervet,

§ 280.

Den Sigtede skal, forsaavidt Loven ikke hjemler Undtagelser, personlig være tilstede ved hele Hovedforhandlingen, saalænge han har Adgang til at faa Ordet under samme.

Udebliver den Sigtede ved Hovedforhandlingens Begyndelse eller i løbet af denne, og Tilfældet ikke er af den Beskaffenhed, at han strax kan bringes tilstede, udiatttes Sagen.

§ 281.

Bliver den Sigtede i Lobet af Hovedforhandlingen saa syg, at han ikke længere kan være tilstede, kan Sagens Behandling fortsættes, naar Retten efter Forhandlingens Stand« vuakt og det under samme Fremkomne stjonner, at Udfaldet utvivlsomt vil blive Frifindelse.

§ 282.

Formanden kan beslutte, at e;i Sigtet skal forlade Retssalen, medens et Vidne eller en medsigtet afhøres, naar særegne Grunde tale for, at en uforbeholden Udtalelse af denne ellers ikke kan opnaas.

Er en Sigtet i medfør af foranstaaende Bestemmelse aftraadt, skal Afhørelsen gjen- tages efter de almindelige Regler, naar han alter indlades i Retssalen.

Ouenstaaende Regler aMde ogsaa med Hensyn til de i Henhold til Z 45 Nr. 2 valgte Forsvarere.

§ 283.

Naar en Sigtet fjernes fra Retssalen i Henhold til § 83, kan Forhandlingen fort- sættes, hvis Formanden ikke finder en Udslettelse nødvendig.

Den Sigtede bor i saa Fald, saasnaart og saavidt hans Adfærd gjør det muligt, attcr indfoes i Retssalen og gøres bekjendt med del under hans Fraværelse Forefaldne; saa bor der og, forsaavidt det efter Forhandlingens Standpunkt endnu er muligt, gives ham Ad> gang til at fremkomme med, hvad han under almindelige Forhold vilde havt Leilighed til.

Lignende Regler gjælde med fornøden Lempelse, naar Ordet fratages den Sigtede i Henhold til § 83 eller § 288.

§ 284.

Naar Hovedforhandlingen er begyndt, fortsættes den saavidt mulig uafbrudt, indtil endelig Afgjørelse har fundet Sted.

Nettens Formand afbryder Forhandlingen,

a) naar han af Hensyn til den fornødne Hvile for de medvirkende Personer sinder det nødvendigt at udsætte eller slutte Retsmodet;

d) naar han beslutter Sagens Udsættelse.

Finder Afbrydelse Sted, efterat den Sigtedes Afhørelse angaaende Anklagen var begyndt, kan Rettens Formand beslutte, at Forhandlingen, fra og med den Sigtedes Afhørelse, skal gjentages, naar Sagen atter kommer for.

Forelagte Lovforslag m. m. 184

§ 285.

Naar Forhandlingen afbrydes, fordi Retsmodet udfættes eller sluttet, fortsættes den henholdsvis til den for Retsmodets Gjenoptagelse af Formanden fastsætte Tid eller i det næste paafølgende Retsmode.

Sker Afbrydelse paa Grund af Sagens Udscetelse, tilkjendegives det alle Vedkommende, at de skulle møde til den Tid, som berammes i Retsmodet, eller hvorom senere meddelelse finder Sted.

§ 286.

Efterat Hovedforhandlingen er begyndt, bør Formanden kun udsætte Sagen, være sig paa Andragende eller i Embeds medfør, naar det ifølge Lovens Bud eller iøvrigt af vigtige Grunde findes nødvendigt.

Om Udfattelsesgrund?, som indtræde paa en Tid, da Hovedforhandlingen er udsat, paahviler det enhver Vedkommende snarest mulig at underrette Rettens Formand, for at Bestemmelse om Udsættelse om mulig kan tages og meddelelse til alle Vedkommende finde Sted, forend Sagen paa ny skulde bave roeret for.

§ 287.

Hovedforhandlingen er muntlig; Skrift anvendes kun i det Omfang, i hvilket Loven særlig bestemmer det.

Ved de mundtlige Udtalelser benyttes frit Foredrag- Oplæsning tilstedes kun, hvor Loven hjemler det.

§ 288.

Rettens Formand leder Hovedforhandlingen. Han bestemmer Rækkefølgen af de enkelte Dele af Forhandlingen, forsaavidt Loven ikke indeholder Forskrifter derom. Ingen maa tage Ordet uden ifølge hans Tilladelse; han kan fratage den Part Ordet, som ikke vil rette sig efter hans Ledelse. Han drager Omsorg for saavidt mulig at fjerne Alt, hvad der til Unytte trækker Forhandlingen i Langdrag, og slutter Forhandlingens enkelte Dele, naar han anser det foreliggende Emne for tilstrækkelig behandlet.

Om Slutning af Bevisførelsen i det Hele eller om et enkelt Punkt, forend alle Beviserne ere fremførte, samt om Gjæntagelse af den sluttede Bevisførelse, tager Retten Beslutning.

§ 289.

Omsatter Hovedforhandlingen Anklage mod den samme Person for flere strafbare Handlinger eller Anklage mod flere Personer, skal Formanden ordentligvis lade Forhandlingen foregaa og tilendebring!' pottvis for dc cnkelrc Forbrvdelser. Dommen omsatter all? Anklage- punkter under Et.

§ 290.

Fremsættes Afvisningspåstand, eller antager Rettens Formand, at Omstændigheder ere tilstede, ifølge hvilke der kan opstaa spørgsmaal om Afvisning, kan han udsætte eller standse Forhandlingen cm Sagens Realitet og sætte Afvisningsspørgsmaalet færlig under Forhandling. Naar Afvisningsdom ikke afsiges, fortsættes den afbrudte Forhandling.

Tilsvarende Regler finde Anvendelse, naar der opstaar Spersgmaal, om Anklageren er paatalebercttigt.

§ 291.

Den Sigtede hores as Rettens Formand angaaende Tigtelsen og de Beviser, som fremfores mod ham. Dommerne og Nævningerne, Anklageren og Forsvareren knnne andrage

pass, at yderligere spørgsmaal stilles til ham. Dommerne og Nævningerne have ogsaa Ret til fclv at rette enkelte Epørgsmaal til den Sigtede, efter dertil at have faaet Ordet af Formanden.

§ 292.

Bevis kan fores baade direkte og indirekte. Alt, hvad der efter sin Natur er i Stand til at bidrage til Eagens Oplysning, kan benyttes som Bevis, forsaavidt Loven ingen Indskrænkning gjør.

§ 293.

Bevisforelsen er nærmest Parternes Sag; de ere ikke udelukkede fra at fore Vidner, ,'om Retten har ncrgtet at indkalde, forsaavidt § 273 ?i er til Hinder; men de saaledes fsrte Vidner have intet Krav paa Godlgjørelse af det Offentlige.

Parterne afhøre selv de ifølge Andragende af dem indkaldte eller af dem fremstillede Vidner, Tvns- eller Ekjionsmænd. Naar Partens Tilspsrzfel om et Punkt er tilendebragt, er Modparten berettiget til nccrmere at udspørge med Hensvn til dette.

Skal paa en Parts Begjæring Opla-sning af Dokumenter og Aktstykker sinde Sted for Bevisførelsens Skyld,

beslutter Rettens Formand, om Ovlæsm'ngen ffal ssc ved Parten eller ved Retsskriveren.

§ 105294

Nettes Formand vaager over, at ulilbsrligc, navnlig forvirrende spørgsmaal ikke finde Sted ved Afhørelsen af Vidner og Syns- eller skjønsmænd. Sker Afhørelsen Irods Formaudons Paalæg og Irettesættelser paa utilbsrlig Maade eller paa en Maade, som ikke er egnet til at bringe Sandheden for Dagen, eller som gaar udenfor Sagen, kan han und- drage den paagjældende Part afhørelsen og selv overtage den. skjønner han, at Afhoreliens Fortsættelse ikke kan bidrage til Sagens Opwsning, kan han slutte den.

Formanden er berettiget og forpligtet til, naarsomhelst han i Sandhedens Interesse finder Grund oertil, at rette Spørgsmaal til den, som afheres. Har den Sigtede hverken bestikket eller valgt Forsvarer, overtager Formanden Afhørelsen paa hans Vegne.

§ 295.

Vidner og Syns- eller ivkjsnsmænd, som fremstilles efter Rettens eller Formandens Beslutning i Embeds medfør, afhøres af Formanden; dog er han beføiet til at overlade Af- hørelsen til Parterne efter foranstaaende Regler.

Sker Afhørelse ved Rettens Formand, kunne Parterne andrage paa, at yderligere Spørgsmaal stilles; Formanden kan overlade det til dem selv at stille saadanne enkelte Spørgsmaal.

Skulle ifølge Beslutning i Embeds medfør Dokumenter og andre Aktstykker oplæses wr Bevisforclsens Skyld, sker Oplæsning ved Retsfkriveren.

§ 296.

Dommerne og Nævningerne ere berettigede til at rette spørgsmaal til de fremstillede Vidner, Syns- eller skjønsmænd, efter at have erholdt Ordet af Formanden.

§ 297.

De afhorte Vidner samt Tyns eller skjønslncend forblive tilstede under den senere Forhandling, indtil Formanden, efter at have givet Parterne Leilighed til derom at udtale sig, tillader dem at forlade Retten ubetinget eller mod at blive tilstede i Ncrrheden. Retten kan paa Begjæring eller i Embeds medfør lad? dem afhøre paany, naar dertil findes An- ledning, jfr. § 144.

Formanden kan paa Begsrring af en Part eller i Embeds medfør bestemme, at et Vidne midlertidig skal forlade Retssalen, naar en uforbeholden Forklaring af et andet Vidne ellers ikke kan ventes.

Vidnerne lamt Syns- eller skjønsmænd maa ikke forelægge den Sigtede eller hver- andre spørgsmaal, men

de kunne andrage paa, at de selv eller et andet Vidne eller den Sigtede yderligere afhøres om angivne Punkter i det øiemed at fuldstændiggjøre eller be- rigtige fmdgaaende Udsagn.

Syns- eller skjønsmænd kunne i Henhold til § 157 2det Stykke ogsaa under Hovedforhandlingen fordrø Epørgsmaal forelagte den Sigtede eller Vidner angaaende Punkter, som ere af Vigtighed for deres Svar.

§ 298.

Dokumenter, der paastaas at være tagne eller frembragte ved Forbrydelsen eller at have været brugte eller bestemte til dens Udførelse, eller som yde umiddelbar Oplysning om Gerningen eller den Sigtedes Forhold til denne, blive at oplade, naar Bevisforelsen kræver det.

Dokumenter og Aktstykker, som indeholde Erklæringer eller Vidnesbyrd, maa ordent- ligvis ikke benyttes som Bevismidler. Herfra undtages:

1) Tilforfler i retsbøger om Ransagninger. Beslaglæggelser, Besigtigelser, Syns- eller skjønnsforretninger, foretagne udenfor Hovedforbandlingen;

3) Erklæringer til Retten, afgivne af Syns- eller skjønsmænd-

3) Tilforfler til Retsbøger om de af den Sigtede under Afhørelsen om Sigtelsen afgivne Erklæringer, naar den Sigtede enten nu vcegrer sig ved at svare, eller den nu afgivne Foi klaring afviger fra den tidligere;

4) Tilforfler til Retsbøger angaaende de af Vidner, Syns- eller skjønsmænd under Afhørelse afgivne Forklaringer, naar disse Personer enten ere døde eller af anden Grund ikke kunne afbysres paany, eller deres Fremstilling for Retten ikke finder Sted af de i § 133 Nr. 1 — 3, ffr. § 160. angivne Grunde, eller naar den nu afgivne Forklaring afviger fra den tidligere, eller naar et Vidne vcegrer sig ved at afgive Forklaring uden Hjemmel i § 131, og de foreskrevne Tvangsmidler forgjceves ere blevne anvendte.

5) Erklæringer og Vidnesbyrd, udstedte i medfør af et offentligt Hverv, derunder Udskrifter af tidligere den Sigtede overgaaede Straffedomme.

Hvad der er tilfort Retsbøger om Netehandlinger under Efterforskningen, kan dog kun benyttes som B?viZ, naar Opsættelse af Retshandlingen, indtil Sag mod den Sigtede lunde anhängiggjøres. vilde haee medwrt Fare for Tab af Bevismidler, eller den Sigtede har indvilget eller indvilger i Benyttelsen.

§ 299.

Oplæsning af Tilforfler til Retsbøger angaaende Udsagn af den Sigtede, Vidner eller Syns- eller Skjønsmænd paa Grund af de nu afgivne Forklaringers Uoverensstemmelse med de tidligere c^givn? bor kun finde Sted, efterat der paa forefkreven Maade er givet de Paagjældende Leilighed til sammenhængende Udtalelser om Gjenstanden for Afhørelsm, og de yderligere Spørgsmaal. hvortil denne Udtalelse opfordrer, ere stillede.

Naar Oplæsning af de i § 298 Nr. 3 og 4 ommeldte Aktstykker finder Sted, skal Grunden meddeles af Rettens Formand og tilfores Retsbogen; saa bor det og bemærkes, om Vidnets eller Syns- og skjønsmændens Forklaring er beediget eller ikke, og i sidste Fald, af hvilken Grund.

§ 300.

Naar Beviser i medfør af s 273 skulle fores, om hvilke meddelelse til vedkommende Part ikke er jkct mindst 4 Dage før Hovedforhandlingens Begyndelse, bliver Sagen at udsætte, medmindre Parten har givet Afkald herpaa.

Formanden træffer fornøden Foranstaltning for at give alle Vedkommende behørig Adgang til Gjennemsyn af Aktstykker i Sagen, som indkomme efter Hovedforhandlingentz Begyndelse.

§ 301.

En Part kan med Modpartens Samtykke frafalde et af ham anmeldt Bevis; dog kan Retten bestemme, at det frafaldte Bevis skal fores.

Vcrgrer Modparten sig ved at famtykke i, at et anmeldt Bevis frafalder, trcrster Retten Afgjørelse.

§ 302.

Retten Afgjørelse af Tvistepunkter, som opftaa under Bevisforelsen mellem Parterne, famt af Indsigelser, der fremsættes af Vidner, Syns- eller skjønsmå'nd, ster ved Kjendelse.

§ 303.

Forend Dom eller Kjendelse afsiges under Hovedforh.indtingen, bsr der være givet Parterne Lciligbed til at udtale sig. Den Sigtede har stedse det sidste Ord.

Ved Begrundelsen af Kjendelser, der ikke færstii kunne paaankes, skulle de faktiske Omstændigheder, hvorpaa der bygges, nojagtig angives, forsaavidt Retsbogen ikke indeholder det fornødne.

§ 304.

Alle Forsvarsgrunde mod den reiste Anklage, som cre egnede til at bevirke Afvisning eller Frifindelse, kunne under Hovedforh^ndiingen gisrev gjaldende ar den Sigtede, ligesom de og i Embeds medfør bor tages i Betragtning af Retten. D^tte gjælder ogsaa om saadanne Afvisningsgrunde, der kunde være gjort gjældende, eller som af Retten have været prøvede i Anledning af Spørgsm.ialet om Anklagens Henvisning til Hovedforhandl.ng, forsaavidt Andet ikke særlig er bestemt.

Indsigelser, som gaa ud paa, at den Forbrydelse, for hvilken Anklage er reist, ikke er betegnet i Anklagen saa tilstrækkeligt og tydeligt, som Forsvarets Forberedelse krævede, eller at der ikke er givet tilstrækkelig Leilighed til .it gjøre sig bekendt med Sagens Aktstykker, eller at der uden Hjemmel er givet kortere Varsel end en Uge, ffulle fremfættcs for Oplosningen af Anklagest'riftet, eller i Nccrningefagcr, forend Lodtrcrkning til Udtagelse af Nævninger be- gynder, jfr. endvidere §K 13, 18, 68, ^12, 314, 318, 322 samt Lov om Domsmagtens Ordning m. m. § 81.

§ 305.

Hovedforhandll'ngen afsluttes ved Rettens Dom i Sagen; dog betragtes Sagen som anhängig ved Netten, indtil Dommens Fuldbyrkelse kan begynde, eller indtil i Tilfælde af Paaanke Sagens Mstykker ere indsendte til Hoiesteret.

Den vedtagne Afsigelse fores i Pennen a? Rettens Formand eller den af de i Af- gjørelsen deltagende Dommere, hvcm dette Hverv af Formanden overdrages Stemmetallet maa ikke optages i Rentens Afgjørelser eller løvngt gjøres bekjendt.

Efter at være afsattet, underskrives Afgjørelseu af Rettens Formand og Retsskriveren. Dens Afsigelse foregaar derved, at den oplæses i et Retsmode. Er den Sigtede fængsiet, bor han bringes tilstede ved Dommens Afsigelse.

Nettens afgjørelser træffes snarest mulig, efterår den paagjældende Forhandling er tilende. Kan Afsigelsen ikke finde Sted samme Dag, stulle Kjendelser afsiges senest Dagen efter, Dommen senest inden 8 Dage.

Er den Sigtede domfældt, bliver Udskrift af Dommen at forkynde ham, hvis han ikke var tilstede ved Afsigelsen; i andre Tilfælde meddeles der ham Udskrift paa Begjæring. af alle Domme tiltilles der Statsanklageren Udskrift.

§ 306.

Dommen skal, forsaavidt den ikke gaar ud paa Sagens Afvisning, enten domfælde eller frifinde.

Frifindelse finder Sted, naar Anklageren ikke er paataleberettiget, naar Anklage fra- faldes, samt naar den Sigtede ikke findes skyldig.

§ 307.

Ved afgjørelsen af, om Noget er bevist eller ikke, har Retten, henholdsvis næv- ningerne, alene at tage Hensyn til de Beviser, som ere fremførte under Hovedforhandlingen; Aktstykker og andre Dokumenter kunne kun tages i Betragtning som Bevismidler, naar de ere blevne oplæste under denne.

løvrigt er Argjørelsen ikke bunden ved Lovregler, men træffes ester fri, paa samvittig- hedsfuld prøvelse ar det Fremførte beroende Overbevisning.

§ 308.

Rettm kan lun omfæloe for den eller de Forbrydelser, for hvilke Anklage paa lovlig Maade er reist. Denne Regel gjældcr ikke blot, forsaaridt Talen er om en anden Handling end den, der ligger til Grund for Auklagm. men ogsaa, med de i § 309 nævnte Und- tagelser, i Henseende til Anklagens Angivelse af de nærmcre Omstændigheder ved Handlingen og den i samme indeholdte Betegnelse af Forbrydelsens retlige Karakter.

§ 309.

Undtagelser fra de i § 308 ommeldte Begrænsninger for Domfældelsen finde Sted:

1) naar det eller de Lovbud, som i Anklagen nævnes til Hjemmel for Paastanden om Straf, eller de den Sigtede betimelig meddelte Aktstykker tydelig vise, at den Maade, hvorpaa Anklagen er stilet, ikke udtrykker Anklagerens virkelige Mening;

2) ogsaa ellers, naar den Adgang til Forsvar, som den Sigtede har havt, uanset Afvigelsen fra Anklagen, under de foreliggende Omstændigheder maa betragtes som fyldest- gjørende. I Henhold hertil kan der i Domfældelsen afviges fra Anklagens Betegnelse af Forbrydelsens retlige Karakter:

a) naar Anklagen gaar videre end Domfældelsen, idet alle de begrebsmæssige Bestanddele af den Forbrydelse, paa hvilken Dommen lyder, indeholdes i den Forbrydelses Begreb, paa hvilken Anklagen lyder;

b) naar der er saa nært Slægtskab mellem de Forbrydelser, paa hvilke Anklagen og Dommen lyder, at Afvigelsen i og for sig ikke kan medføre Forandring i Forsvarets Forudsætninger, og der løvrigt ikke i det enkelte Tilfælde er Noget, som efter det angivne Synspunkt udelukker Afvigelsen.